

HAND
BAL
X-TRA

NATIONAL
HANDBAL

"DEN UIL"

KAMPIOEN in Liga 1

Uilenspiegel HV is de oudste handbalclub in Vlaanderen.

Uilenspiegel HV is ook de grootste club in Vlaanderen.

En sedert enkele weken is Uilenspiegel HV nu ook kampioen in Liga 1.

"Den Uil Vivat!", klinkt het in sporthal De Bist, de thuishaven van de kampioenen in Wilrijk. Architect van die kampioenstitel is Robbie Mestdagh, die in april 2020 zijn entree maakte als T1 van "den Uil". Een entree om nooit te vergeten ...

'Ik ben begonnen gelijktijdig met de uitbraak van de pandemie,' kan Robbie Mestdagh er vandaag om lachen. 'Dat eerste seizoen hebben we welgeteld twee wedstrijden gespeeld. Gewonnen tegen Gent voor de beker en dan nog één competitiewedstrijd tegen Eeklo. Daarna niks meer, toen viel alles stil. Gelukkig is de competitie 21-22 normaal van start gegaan en is het voor Uilenspiegel een successeizoen geworden.'

Dat mag je wel zeggen. Al na enkele wedstrijden werd duidelijk dat "den Uil" een rol van betekenis zou spelen in Liga 1. Of al meteen aan de titel werd gedacht ?

Robbie Mestdagh: 'Nee, deze kampioenstitel was eigenlijk geen deel van een ruimer plan. Ik had bij mijn komst naar Uilenspiegel wel al vlug begrepen dat deze groep voldoende capaciteiten bezit om een rol van betekenis te spelen in Liga 1 en zelfs niet zou misstaan een reeks hoger. Dat hadden we via beker- en oefenwedstrijden genoegzaam bewezen. Naar mijn gevoel moest ik de spelers enkel overtuigen van hun eigen kwaliteiten. Het kwam vooral op motivatie aan. En ook op mentale kracht om zulks een heel seizoen vol te houden. Er ging zeker geen druk uit van het clubbestuur om bepaalde doelen te halen. Die druk heb ik mezelf opgelegd. Het is toch een gezonde ambitie om te proberen een stap hoger te zetten, niet? Ik heb voor mezelf de lat hoog gelegd. Ik begreep dat er in die groep kwaliteit zat en dat we mits de nodige motivatie zeker kampioen konden spelen. Ik heb meteen ingezet op tweede nationaal, niet als tweede stijger maar volop als kampioen. En dat hebben de spelers ook vlug begrepen.'

DOMINANT PARCOURS

Robbie Mestdagh evalueert met genoeg het voorbije seizoen.

'We zijn gestart met ups & downs. De tweede wedstrijd verlies in Waasmunster, mijns inziens bij gebrek aan de juiste mentaliteit. We waren nog niet overtuigd van onze rol als titelkandidaat, die mentale klik ontbrak nog. De maturiteit is maar geleidelijk gegroeid. We hadden ook de nodige pech. Thomas Kiebooms, die van Merksem was teruggekomen als

versterking op pivot, scheurt zijn kruisbanden en valt langdurig out. Da's toch een serieuze domper, een brok ervaring die meteen wegvalt. Gelukkig heeft de groep zich aan die tegenslag opgetrokken. Er volgde een reeks winstmatches, de toon was gezet, de mentaliteit groeide zienderogen. Ook op training voelde je die juiste spirit, er werd keihard gewerkt door de groep. Dus dat zat goed. En de resultaten bleven niet uit hé. Akkoord, er was nog wel verlies op Atomix, en gelijk in Eeklo. Kijk, dat verlies in Waasmunster is een goeie leerschool geweest. We hebben daar vooral in aanval lessen uit getrokken. Onze defensie stond er weliswaar, maar qua afwerking was er nog werk aan de winkel. Onze aanval moest efficiënter, meer doelgericht, niet alleen kansen creëren maar ze ook afwerken. Atomix dan, dat mag je gerust een accident de parcours noemen. Die nederlaag hebben we aan onszelf te danken. Twee keer lopen we zes

doelpunten uit, en toch geven we de match uit handen. Eeklo ten slotte, da's een geval apart. Eeklo is misschien wel de meest onderschatte ploeg uit de reeks. Thuis spelen ze altijd au grand complet en blijkt het een heel taaie tegenstander. Op verplaatsing scheelt dat een aardige slok op de borrel. Geloof me, als Eeklo een heel seizoen compleet speelt is het titelkandidaat. En daarmee zijn onze voornaamste concurrenten vernoemd. Waasmunster was wel de lastigste klant, tot op de laatste speeldag zelfs.'

TRANSFERBELEID

Robbie Mestdagh geeft toe dat de club expliciet op zoek is geweest naar versterking met tweede nationaal als target. Maar ook weer niet koste wat het kost. Zo zijn twee spelers teruggekeerd naar hun moederclub na enkele jaren in eerste nationale of zelfs BENE-League. Voor de rest komt het leeuwendeel van de kampioenenploeg uit de eigen jeugdwerking.

'Jongens die al meer dan tien jaar samenspelen, dat scheidt een band hé,' mijmert Robbie Mestdagh. 'En Kasper Verbelen hebben wij aangetrokken als versterking in doel, ook om onze eigen keepers wat prestatiedruk op te leggen. Stijn Gijs en Thomas Kiebooms, da's een kwaliteitsinjectie, en vooral een meerwaarde aan ervaring. Die verbreding van onze basis zorgde voor een leuke mix van jonge talenten en wat oudere ervaren spelers. Ik heb ook meteen begrepen dat we in een hogere reeks geen mal figuur zouden slaan. En dat we in Liga 1 al bij al toch een dominante rol konden spelen. Toch was het een boeiende competitie, zelfs spannend tot in de eindfase. Want het was door de verrassende overwinning van Hasselt in Waasmunster dat wij al zeker waren van de titel. Ik moet de Waaslanders eigenlijk bedanken voor hun inzet. Want zij zijn de hele competitie blijven geloven in de titel en hebben ons daardoor op een positieve manier het vuur aan de schenen gelegd. Het zijn terechte nummers één en twee in Liga 1, wij met 35 en zij met 33 punten. Onze titel is vooral een team effort, een collectieve prestatie gerealiseerd door een coach en 19 spelers met de juiste mentaliteit en inzet.'

TWEEDE NATIONAAL

In september staat "den Uil" voor een nieuwe uitdaging: tweede nationale betekent sowieso een trapje hoger. Of het een grote stap hogerop is ?

Robbie Mestdagh: 'Wel, aan de hand van enkele oefenwedstrijden tegen ploegen uit tweede zeg ik: nee ! Het is zeker geen stap in het onbekende, de meeste ploegen kennen we. Maar er komen natuurlijk Luikse ploegen bij die we niet zo goed kennen, die ook technisch sterker handbal spelen, die fysiek sterker staan. We zullen ons zeker moeten aanpassen aan een ander soort handbal, technischer, fysieker, sneller. Maar we moeten die competitie met open vizier aanvatten, overtuigd van onze eigen kwaliteiten. En misschien zit er zelfs een kans in op een playoffticket. Dat zou een pak meer rust geven dan te moeten knokken in play-downs. Of we aan versterking denken ? Ach, er lopen enkele gesprekken met spelers die we best kunnen gebruiken. Maar we zijn niet op jacht, snap je ? We zien wel, we hebben al een brede kern van 17 jongens die aan mekaar gewaagd zijn. Dus op elke positie een dubbele bezetting is best een gezonde uitgangsbasis, dan moet je niet veel veranderen. Maar een kwaliteitsinjectie is altijd welkom. Zo iemand als Ruben Pilaet, die terugkeert van Merksem, en zeker een versterking is op pivot.'

'En ik blijf T1, da's ook goed voor de continuïteit,' besluit Robbie Mestdagh. 'In de toekomst komt er wellicht nog een T2 bij, dat zou makkelijk zijn. Maar ik geniet nog steeds van mijn werk bij Uilenspiegel, hoor,' 'Bovendien mogen we nooit het familie-aspect van Uilenspiegel verloochenen. We hebben intussen de ambities wel wat bijgestuurd op competitief vlak, maar "den Uil" blijft op de eerste plaats een familieclub. Proberen van de eigen jeugd zo lang mogelijk bij te houden en kansen te bieden, vooraleer ze eventueel een nieuwe stap willen zetten, da's onze missie...'

Cois Van Aels

T1 ROBBIE MESTDAGH "WE PROMOVEREN MET AMBITIE"

Mei. 2022

Cover: © HC Uilenspiegel